

KROTOFILKA (1) *sb f*

G pl krotofilek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „krotofila”, ‘radość, wesele, uciecha’; tu hipokor.:

Zwrot: »krotofilek użyć«: łtáteczny człowiek nierowno lepszych y poćciwłzych krotofilek łobie vżyć może/ łiedząc á dziwuiącz łie dziwnym zawrotom łwiátá tego/ niźli then łłukąc łie połkoczny kuropłoch. RejZwierc 165.

IM